

Те бяха часови, които нищо не би накарало да отстъпят. Пред тях именно бяха избягали казаците.

Тоя ден тогава мъртвите бяха се сражавали с неприятеля вместо нас...

Уведомен веднага за отжплението на казаците, маршал Ней долетя при нас.

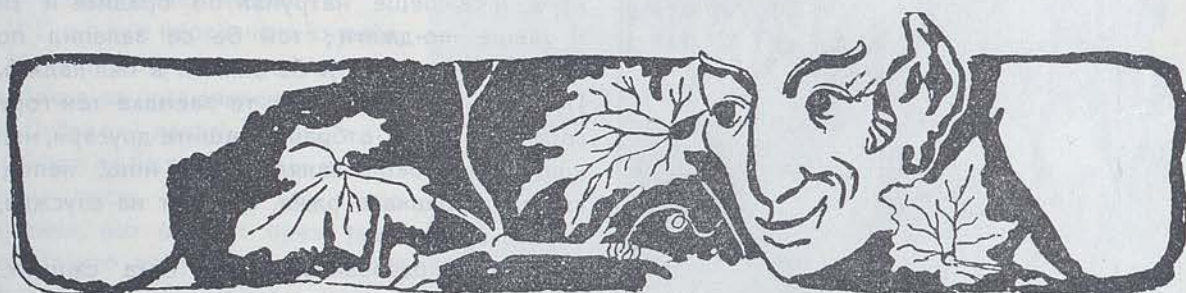
„Браво! извика той, момчета, вие спасихте армията!“

А поручика продума с треперлив глас:

„Не нас трябва да поздравите, а тия там, които сториха всичкото“.

И с пръст той сочеше белите гренадири. Тогава маршала се приближи до героичната група. Той поздрави почтително тия храбреци. Той поздрави големия нормандец, и парижкия гамен, и бретонецът, и бургундеца, тия деца от всичките области на Франция, които бяха се надигнали в своите бели савани срещу врага. В името на Императора той окачи почетния кръст върху тяхните вкоченявали гърди. И през жлзите, що забуляха нашите погледи, ние гледахме славните малки червени петна върху белите наметала.

От френски Г. П.

ШИВАЧА В ПЖКЖЛА

Немска приказка, записана от Ханс Фраунгрубер.

Веднаж дявола срещнал един млад шивач. „Накжде, приятелю?“ попитал дявола. „Вжрвя, кждето ми виждат очите“, отговорил шивача. „Тогава ти прекрасно можеш да дойдеш с мен“, рекжл дявола; „у нас има много работа, откато младите господа почнаха да носят палта“.

Шивача се зарадвал и последвал дявола дори в пжкжла. Като стигнали там, дявола си излизжл, а шивачът останал сам с дяволчетата. Той седнал да работи и почнал да удря младите дяволи по гърбицата с аршина. „Стойте мирно!“ крещял той, „аз трябва да ви взема мерка за палтата“.

Като свършил с това, той взел ножиците и подрязал на всички опашките. Те отчаяно крещяли и скачали от болки и искали до го изпждят, ала той спокойно взел ютията, коя-

то била добре нагорещена на адският огън, и почнал да им глади диплите на кожата.

Те заскачали още по-отчаяно, и завикали: „Излез вжн, не ни трябва нам шивач, излез си от тук!“

— „Мирно, мирно“, ги успокоявал шивача, взел иглата и напржстникжт и почнал весело да зашива ноздрите им. И когато те едвам могли да дишат, той ги притискал един след друг между колената си и им зашивал майсторски ушите.

В това време влязжл дявола. Като видял работата на шивачжт, ядосал се страшно и извикал: „Ах, ти проклет шивач! По-скоро да се махаш от кжщата ми, че...“ и той яростно го избутал навжн.

От тогава дявола не искал и да чуе за шивачите.

От немски Г. П.